

ת"פ 55601/03/21 - מדינת ישראל נגד ל' נ'

בית משפט השלום ברמלה

22 בינואר 2023

ת"פ 55601-03-21 מדינת ישראל נ' נ'

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ל' נ'

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והגב' ב"ס (להלן: "המתלוננת") היו בני זוג שהתגוררו יחד בעיר מודיעין. ביום 19.3.2021 בשעה 16:30 התעורר ויכוח בין השניים על רקע חשדה של המתלוננת כי הנאשם לא נאמן לה. בעת שנכנס הנאשם לחדר האמבטיה כדי להתקלח, נטלה המתלוננת את הטלפון הנייד שלו. הנאשם החל לרדוף אחרי המתלוננת, שיצאה מביתם עם הטלפון שלו ברשותה, נכנסה לרכבה והחלה לנסוע מהמקום. אז נסע הנאשם ברכבו אחריה, ובהגיעם לכיכר נחליאלי בעיר מודיעין, עקף אותה עם רכבו, חסם את דרכה בכך שהתנגש בחלקו השמאלי ברכבה. אז יצא הנאשם מהרכב, ובעט ברגליו בחלון הנהג של רכבה של המתלוננת, וכתוצאה מכך התנפצה שמש החלון על המתלוננת. הנאשם הכניס את ידיו דרך החלון המנופץ, ונטל את מכשיר הטלפון שלו שהיה מונח על רגלי המתלוננת, ובתוך כך פגע בלסת של המתלוננת, ועזב את המקום.
3. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות חתכים שטחיים באזור הפנים והחזה.
4. בהתאם להסכמה בין הצדדים, לאחר הרשעת הנאשם במיוחס לו בדיון מיום 3.4.2022 הוא נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר, ובהמשך הוגשה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות

5. שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם תסקיר מיום 3.10.2022, ממנו עולה שהנאשם רווק המתגורר בבית

הוריו במושב זיתן, עובד בעסק שבבעלות אביו בתחום עבודות עפר, כמפעיל טרקטור. משפחת הנאשם נורמטיבית, מלוכדת ותומכת. הנאשם התחנך בצעירותו במסגרת דתית, סיים את לימודיו בתיכון מקצועי, והוא בעל תעודת בגרות חלקית. הנאשם שירת בצה"ל, שירות צבאי מלא, כמכונאי רכב, ולאחר השחרור פתח עסק התקנת מצלמות אבטחה, שלא צלח, ובגינו צבר חובות.

6. במסגרת ההליך הפלילי שהה הנאשם בתנאים מגבילים, היה נתון תחת צו פיקוח מעצרים של שירת המבחן, ובמסגרתו השתלב בטיפול במרכז לשלום המשפחה בעיר לוד, עד לסיום הטיפול בחודש יולי 2022. גורמי הטיפול הצביעו על מוטיבציה גובהה של הנאשם לטיפול, והכרה בדפוסיו הבעייתיים, והעריכו כי הוא נתרם מהטיפול ורכש כלים להתמודדות עם קונפליקטים.

7. ביחס לעבירה ציין שירות המבחן שהנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, הדגיש כי התנהגותו באירוע אינה מאפיינת אותו, והנאשם שלל ביטויי אלימות בקשר הזוגי עם המתלוננת. הנאשם מסר כי עובר למקרה התמודדו בני הזוג עם חוסר יציבות במערכת היחסים, קשיי תקשורת, בעיית אמון וקושי בפרידה. אשר למעשיו, הביע הנאשם אכזבה, בושה וצער כמו גם על פגיעתו במתלוננת, וגילה אמפתיה כלפיה. הובהר כי בני הזוג נפרדו לאחר האירוע. בשיחה עם המתלוננת, סיפרה שמאז היותה בת 17 ניהלה זוגיות מטיבה עם הנאשם, לאורך כ- 6 שנים. אולם, בתקופה שעובר לאירוע התרחקו השניים זה מזה, וכך נולדו מתחים ומשבר אמון, כשמנגד הנאשם צבר כלפיה כעס ותסכול. המתלוננת הדגישה שהאלימות שהפגין הנאשם כלפיה באירוע חריגה, שללה כל חשש מפניו, וביקשה להקל עמו בהליך הפלילי, כדי לא לפגוע בעתידו.

8. שירות המבחן חיוה דעתו כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי אלימות קבועים במסגרת זוגית, אלא פעל באופן אימפולסיבי ותוקפני בהיותו בסערת רגשות. עוד עמד השירות על כך שהנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי בהצלחה ולא זקוק להמשך טיפול, לפיכך המליץ על הטלת ענישה קונקרטי של של"צ למשך 200 שעות, כדי שתציב עבורו גבול קונקרטי חינוכי, ותאפשר לו לבסס את עצמו מבחינה תעסוקתית. אף שהנאשם לא הציג בפני שירות המבחן אסמכתא המעידה על נזק קונקרטי, המליץ השירות לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו.

9. חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות מיום 19.12.2022 מצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

תמצית טענות הצדדים

10. ב"כ המאשימה עוה"ד קרן פינקלס, הגישה כראיה לעונש אסופה של תמונות שתיעדו את המתלוננת לאחר האירוע, ובהן היא נראית חבולה, מבוהלת וזבת דם בפניה (1/ט), טענה כי מעשיו של הנאשם חמורים, וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות ונזק לרכבה. לפיכך נטען שאין מקום לבטל את הרשעת הנאשם, מה גם שלא הוכחה פגיעה קונקרטי בשל ההרשעה. הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה, כי בהתאם לפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, לצד ענישה נילוות (ובתמיכה לטענותיה הגישה פסיקה לעונש).

עמוד 2

11. לענין העונש הפנתה ב"כ המאשימה לנסיבות הנאשם לקולה, כמו גם להליך הטיפולי שעבר ולהמלצת שירות המבחן, ולפיכך טענה כי נכון לגזור את עונשו בתחתית מתחם הענישה, כך שיושתו עליו מספר חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

12. ב"כ הנאשם עוה"ד טליה גרידיש, ביקשה להתייחס אל האירוע "במשקפיים נכונות". נטען שאף אם אין להקל ראש בחומרת האירוע, הרי שהחבלות של המתלוננת "לא נגרמו כתוצאה ישירה ממעשי הנאשם, אלא כתוצאה ממשוהו שהתגלגל". כלומר, הרקע לביצוע המעשים היה חששו של הנאשם שהמתלוננת תחשוף פרטים מתוך הטלפון הנייד שלו, ולכן מתוך חשש זה - בהיותו צעיר ובהיות הזוגיות ראשונית ובוסרית - רדף אחרי המתלוננת עם רכבו, ובעט בחלון הרכב כדי להחזיר לידי את הטלפון שלו.

13. חרף המעשה האמור, טענה ב"כ הנאשם כי בבסיס הקשר הזוגי שהתנהל בין הנאשם והמתלוננת עמדו ערכים של כבוד הדדי ואהבה גדולה, כפי שנלמד גם מדברי המתלוננת. אומנם, זהו אירוע טראומתי למתלוננת, אך בה בעת הוא טראומתי גם עבור הנאשם, כך נטען. כיום, אף שבני הזוג פרודים, סיפרה ב"כ הנאשם שהם מנהלי "הסדרי ראייה" בגידול כלבם המשותף, בדרך מכבדת.

14. עוד הפנתה ב"כ הנאשם להליך הטיפולי שעבר הנאשם בהצלחה, החל משלבי הליכי המעצר, שיתף פעולה, רכש כלים, הביע חרטה עמוקה, והמסוכנות ממנו נמוכה. לפיכך נטען, כי הנאשם עבר הליך שיקומי ארוך וחיובי, כיום הוא מנהל זוגיות חדשה וטובה, ועובד בעסק אצל אביו בשכר חודשי. אשר למצבו הכלכלי, הגישה הסניגורית תיעוד דו"ח ריכוז חובות מאת רשות האכיפה והגבייה, לפיו לנאשם חובות בסך כולל העולה על מיליון ₪ (טל/2).

15. ב"כ הנאשם טענה שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על ביטול ההרשעה, הן משום שהנאשם עבר הליך שיקום משמעותי, והן משום שנוזק הקונקרטי שעלול להיגרם לו. בהקשר זה הגישה מכתב מאת קרוב משפחתו של הנאשם, שמוכן לדבריה להעסיק את הנאשם, אך ציין במכתבו כי לא יוכל להעסיקו ככל שתהיה לחובת הנאשם הרשעה בפלילים (טל/3). ב"כ הנאשם הגישה אסופה של פסיקה, בה הסתיימו ההליכים באי הרשעה ושל"צ, וכך עתרה לנאשם.

16. הנאשם בדבריו האחרונים לעונש, סיפר כי הוא כיום "במקום אחר", ומעוניין להתקדם בחייו, ולהקים משפחה, וכן מסר שהוא בקשר עם המתלוננת ותמיד יהיה בשבילה.

סוגיית ביטול ההרשעה

17. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדיו. במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, יכול בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה, וזאת מקום שאין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע (רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.3.2020); ע"פ 4318/20 מדינת ישראל נ' חסן ((18.4.2021)).

18. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) ((להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר ויתור על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה ב**סיכויי השיקום** של הנאשם.

19. תנאי הפגיעה "**בסיכויי השיקום**" של הנאשם פורש בפסיקה כ"**פגיעה קשה וקונקרטית**" כתוצאה מההרשעה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). ודוק, נקבע שאין די בהוכחת אפשרות תיאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת **נזק מוחשי וקשה** בשיקומו של הנאשם, המחייב הוכחה על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

20. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות ביחסי הגומלין של תיקון 113 לחוק העונשין, שקבע כללים להבניית הענישה אל מול הלכת כתב, ודחה ניסיונות לבטל את ההלכה או להקל בתנאיה (רע"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל** (19.5.2019); רע"פ 2937/20 **וואלפא נ' מדינת ישראל** (19.5.2020)). עוד הובהר כי סוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, ולכן גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.2019); רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.3.2021)).

21. ובענייננו, הנאשם הורשע בביצוע מעשה חמור שהביא לפגיעה במתלוננת, באירוע שאף ההגנה כינתה אותו כטראומתי. המתלוננת נטלה את הטלפון הנייד של הנאשם, כפי שוודאי לא הייתה צריכה לעשות, שלא ברשות.

22. אלא שמן רגע זה ואילך, התנהגות הנאשם הייתה פורצת גבול ומסוכנת. הנאשם רדף אחריה עם רכבו, חסם את דרכה כשהתנגש בה וגרם לנזק לרכבה, ואם לא די בכך, הוא בעט עם רגליו בחלון דלת הנהג - בעוד המתלוננת ישובה במושב הנהג. כתוצאה מכך ניפץ הנאשם את חלון הרכב על המתלוננת, על כל המשתמע מכך. אז נטל את הטלפון שלו שהיה מונח על ברכיה של המתלוננת, ובכך הסתיים האירוע.

23. מעשי הנאשם היו חסרי רסן וגבולות, מעוררי אימה וסיכון של ממש, והם מצביעים על אמוק של הנאשם בהשגת מטרתו. לא נגזים אם נאמר כי בנקל יכלו מעשיו להסתיים בפגיעה חמורה יותר של המתלוננת.

24. המעשים החמורים שביצע הנאשם ותוצאותיהם, מחייבים הוקעתם בפה מלא. לכן, הותרת ההרשעה על כנה, הכרחית במקרה דנן כביטוי של האינטרס הציבורי ביחס לעבירות אלימות בכלל, ועבירות כלפי בנות זוג בפרט (רע"פ 1454/21 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (4.3.2021) (פסיקה שהגישה המאשימה)).

25. ודוק, נתתי דעתי לאסופת הפסיקה הרחבה שהגישה ההגנה כתמיכה לעתירתה לביטול הרשעת הנאשם, במקרים בהם הנזק הקונקרטי שהוכח לא היה ודאי, או כאשר דובר בנאשמים צעירים, או במקרים בהם בתי המשפט מצאו קיומם של נסיבות מיוחדות אחרות, לרבות אשר להשלכות של ההרשעה כלפי אחרים פרט

לנאשם. כך למשל: בעפ"ג (חיפה) 45326-04-16 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (15.12.2016) - נקבעה מידת ודאות קרובה לנזק קונקרטי, בעניינו של נאשם שוטר; ת"פ (פ"ת) 13404-01-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.10.2022) - ביטול הרשעה של נאשם שעוסק בייעוץ פנסיוני, ומגדל את ילדיו הקטינים בעצמו; ת"פ (ירושלים) 14730-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2016) - הוכח סיכון משמעותי לנזק קונקרטי, בשילוב עם השליך שיקומי ונסיבות ייחודיות של בני הזוג; עפ"ג (ירושלים) 10709-06-13 **וקנין נ' מדינת ישראל** (6.10.2013) - חלוף 5.5 שנים מאז ביצוע העבירה, המתלוננת ביקשה לבטל את התלונה וקיים נזק קונקרטי בנוגע להתמודדות במכרז; ת"פ (רחובות) 11606-05-20 **מדינת ישראל נ' מימון** (30.03.2022) - מקבילית כוחות בין נסיבות המעשה ונסיבותיו של הנאשם, לצד הסיכון בפיטוריו - כפי שהוכח בראיות; ת"פ (פ"ת) 40096-08-20 **מדינת ישראל נ' ברק** (25.1.2022) - ביטול הרשעה של יועץ פיננסיים, לרבות לבקשת המתלוננת בשל הפגיעה הקונקרטית בנאשם, במתלוננת ובמשפחתם.

26. ואולם, אני סבורה שהותרת הרשעת הנאשם על כנה מתבקשת לנוכח חומרת המעשים שביצע, ההסלמה שלהם, וביצועם בכיכר העיר, ללא כל מורא, כמו גם בשל תוצאותיהם ופוטנציאל הסיכון שלהם. לכן, אף אם היה מוכח נזק קונקרטי - ואין זה המקרה משום שהנאשם עובד ומתפרנס בעסק שבבעלות אביו, ולפיכך איני סבורה כי עניינו "בחריג שבחריגים" המצדיק את ביטול הרשעת הנאשם.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

27. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכות המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, כמו גם לביטחונה האישי בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה שמטרתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לעניינו הדברים שנאמרו מפי כב' השופטת ג' כנפי-שטיינץ בע"פ 3633/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.11.2022):

"כבר למדנו שאלומות נגד בנות זוג היא תופעה רחבת היקף, חוצת תרבויות ומגזרים, הדורשת התגייסות, גם של בתי המשפט, לשם מיגורה. עבירות מעין אלה, המבוצעות במרחב הפרטי המשפחתי, במקום בו אדם אמור להרגיש בטוח ומוגן ביותר, פוגעות באופן עמוק בתחושת הביטחון ובתחושת הערך העצמי של נשים (ראו: ע"פ 6968/16 גרני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.5.2018); ע"פ 305/12 **מדינת ישראל נ' זליג**, פסקה 9 (24.6.2013)). אלימות המופעלת מצד גברים כלפי בנות-זוגם, פוגענית גם מנקודת מבט רחבה יותר, במובן זה שהיא מבטאת תפיסה שגויה ומסוכנת שלפיה האיסור הפלילי והחברתי על נקיטת אלימות מתרופף ונחלש בתחומי המרחב הפרטי הזוגי. בית משפט זה נדרש לתרום את חלקו בהתמודדות עם תופעה זו על ידי הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על כל מעשה אלימות המבוצע במרחב המשפחתי [...]."

28. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות זוג ברף בינוני כבעניינו, נסובה דרך כלל על עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שניתן ללמוד לעניינו בשינויים המחויבים לקולה וחומרה, כדלקמן:

א. ברע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021), נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכך שהכה אותה באמצעות נעל בית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר ימי או שבועות מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 15 ימי מאסר בפועל, כימי מעצרו. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה הוחמר עונשו והועמד על 6 חודשי עבודות שירות לאחר התחשבות בנסיבותיו האישיות ומשהתקבל בעניינו תסקיר חיובי.

ב. ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021), נדון נאשם שהורשע בתקיפת אשתו סמוך למסגד וגרם חבלה בעינה, על רקע חשדו כי היא בוגדת בו. נקבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים. נוכח עבר פלילי קודם של הנאשם בעבירות אלימות זוגית, לצד מאסר מותנה בר הפעלה, ותסקיר שלילי מאת שירות המבחן, נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 4008/20 **מירוצ'ניק נ' מדינת ישראל** (30.6.2020), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים, תקיפה סתם כלפי בת זוג, תקיפה סתם כלפי בתו וניסיון תקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שזרק לעבר בתו מגבת, הכה אותה וזרק בקבוק מים על קיר. בהמשך לאמור, רדף אחרי אשתו ואיים עליה עם סכין שיירצח אותה ויחתוך את לשונה, זרק לעברה את הסכין, אך זו לא פגעה בה. בהעדר עבר פלילי, גזר בית משפט השלום ברחובות על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות, לאחר דחיית בקשתו לביטול ההרשעה לאור עיסוקו כמהנדס ונסיבותיו האישיות והרפואיות וחוסר לקיחת האחריות. ערעור שהגיש הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו, וכך גם בקשת רשות.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), נדון נאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ונוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור הנאשם על חומר העונש נדחה.

ה. ברע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור על העונש שהושת על המבקש לאחר שהורשע לפי הודאתו בעבירה של תקיפה כלפי בת זוג, בכך שדחף את בת זוגו והיא נפלה על הרצפה, ובעט בה בעת שהייתה שרועה על הרצפה. בית המשפט השלום בבאר-שבע קבע שמתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם שהתקבל בעניינו תסקיר שלילי, לרבות בשל סיכון במצבו והתמכרות לאלכוהול, חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

ו. ברע"פ 3077/16 פלוגי נ' מדינת ישראל (2.5.2016) (פסיקה שהגישה המאשימה), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף אותה לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה אל הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, אולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ז. ברע"פ 1805/11 שמחייב נ' מדינת ישראל (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרוף בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקריות השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

29. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיהן, מצאתי לנכון לאמץ את מתחם העונש לו עתרה המאשימה, ואני קובעת כי זה חל ממספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשים.

גזירת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

30. הנאשם בן 27, נעדר עבר פלילי מכל סוג, הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך נטל אחריות על מעשיו, וחסך את עדות המתלוננת. זאת ועוד, הנאשם הביע צער ובושה על מעשיו, חרטתו כנה, והוא מתייחס באמפתיה אל המתלוננת, ולפגיעה שפגע בה.

31. עוד לזכות הנאשם אזקוף את ההליך הטיפולי הייעודי הארוך שעבר בפיקוח שירות המבחן, וחווות הדעת גורמי הטיפול כי הוא נתרם מהטיפול, ורכש כלים להתמודדות עם קשיים דומים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המתלוננת מחלה לנאשם, סיפרה שהאירוע היה חריג לאורחותיו, וביקשה שההליך הפלילי לא יפגע בו, עד כמה שניתן.

32. כיום הנאשם עובד יחד עם אביו, הוא מתמודד עם חובות כבדים כתוצאה מניהול עסק שכשל, מנהל זוגיות חדשה ומעוניין בהמשך שיקום חייו, ובהקמת משפחה.

33. בנסיבות אלו מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בסטייה מסוימת מתחתית מתחם העונש, כך שירוצה עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה באופן יחסי.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך חודשיים, אותם יישא הנאשם בעבודות שירות.

עמוד 7

על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת ברקאי - שלוחת רמלה ביום 1.2.2023, או בכל מועד מאוחר אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות. מובהר לנאשם כי ריצוי עבודות השירות כרוך בהקפדה על התנאים וההנחיות כדבעי, וחריגה מכך עלולה להביא להפסקתן ולנשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע, למשך 3 שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ד. הנאשם יישא בתשלום פיצויים למתלוננת בסך 2,500 ₪, שישולם עד ליום 1.2.2023. ככל שקיימים ערבויות ופיקדונות כספיים בתיק זה או בקשורים אליו, הם יעמדו בתוקפן עד להתייצבות הנאשם לנשיאת עונשו המאסר בעבודות שירות, ובהסכמתו יקוזזו מתשלום הפיצויים לטובת המתלוננת, ככל שהנאשם לא ישלם את הפיצויים קודם לכן, והיתרה תוחזר לו כפוף לכל מניעה חוקית, לרבות עיקול.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ג, 22 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה, הנאשם בעצמו, ובאת כוחו עוה"ד טליה גרידיש.